

i de praktiske/musiske fag, og hvor der hjælpes med lektierne. På mellemtrinnet går mange børn i musikskole eller i idrætsklubber.

Jeg nævner det, fordi det er aktiviteter, som i andre lande er en del af skolen. De større børn i Danmark tilbringer også ganske megen tid i ungdomsskolen og i ungdomsklubber både med direkte faglig undervisning og med praktiske/musiske aktiviteter.

Der er altså tale om aktiviteter, der i Danmark ligger uden for den statistiske opgørelse, som gøres i andre lande, og det hænger sammen med, at vi i Danmark ønsker mangfoldigheden, og at vi ikke synes, at skolen nødvendigvis skal omklamre hele barnets tilværelse. Jeg tror, at man må have det synspunkt med, når man prøver at se på sammenligningerne.

Med hensyn til den allerseneste rapport, nemlig Det Økonomiske Råds, har jeg ikke haft lejlighed til at gå dybere ind i den endnu, men noget kunne tyde på, at jeg ikke på alle områder er enig med Det Økonomiske Råd, og jeg spørger mig selv: Har de nu også taget højde for, at vi på det allerseneste har taget en række initiativer, som samlet skulle være med til at løfte niveauet i det danske uddannelsessystem?

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg siger tak for svaret, og det er også glædeligt, at der netop på det sidste er sket noget med hensyn til timetallet. Så kan man spørge sig selv, om disse internationale sammenligninger, når de ikke fuldt, skal vi sige gengiver situationen i Danmark, måske heller ikke gør det i andre lande, og om vi så måske alligevel ligger skævt.

Men jeg vil spørge, om ministeren kan forklare, hvorfor antallet af lærere i forhold til antallet af elever stadig er vokset i Danmark. Vismandsrapporten taler jo om et stigende ressourceforbrug pr. elev, uden at klasserne er blevet mindre. Vismændene taler direkte om, at tingene er gået til mere specialundervisning, og det er jo klart, når der ikke gives så mange almindelige timer.

Med hensyn til øvrige aktiviteter, spørger jeg: Hvad er det for øvrige aktiviteter, som har slugt denne vældige vækst i antallet af lærertimer, når der ikke generelt er kommet flere timer til eleverne i hvert fald frem til 1991?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan i hvert fald svare, at i den udstrækning, hvor vi via folkeskoleloven og minimumstillene – og det er jo også udtryk for et vist lærerfor-

brug – har fastsat centrale bestemmelser, har vi et ressourceforbrug, som ikke på nogen måde kan, skal vi sige angribes.

Det, der er interessant og også meget opmuntrende, synes jeg, er, at i skolen i Danmark, der er en decentral skole, hvor det er de kommunale myndigheder, der endeligt beslutter, har man altså ønsket at opprioritere indsatsen på folkeskoleområdet, altså indsatsen for vore børn og unge. Det viser sig at være en mangeårig tradition, selv i tider hvor kommunerne har været tvunget til at bremse op på en lang række områder – og i øvrigt også på visse felter inden for folkeskolen – at indsatsen for vores børn og vores unge har man prioriteret meget højt, når man skulle disponere over den kommunale økonomi. Det har jeg meget respekt for.

Og når der så spørges, hvad det er for aktiviteter, som ligger ud over det, som minimumstillmetallene lægger op til, er det altså f.eks., at kommunerne selv kan bestemme at lægge flere timer ind i forskellige fag eller iværksætte de særlige foranstaltninger i medfør af folkeskolelovens § 3, der, hvis jeg husker ret, er en form for fritidsforanstaltninger, der etableres i tilknytning til skolen.

Endelig må man sige, at der i Danmark også er et forbrug af ressourcer, når man vælger at sende børnene på ekskursion, på rejser til udlandet osv. under ledsagelse af lærere. Samlet set synes jeg, der i Danmark gøres en ganske fin indsats.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg fornemmer en vis usikkerhed i ministerens stemmeføring, men vil selvfølgelig hellere drøfte det her, når ministeren har læst vismandsrapporten grundigt, og ministerens embedsmænd også har drøftet den med ministeren; men jeg vil lige gøre opmærksom på en ting, nemlig at der i denne vismandsrapport står, at ressourceforbruget i den danske folkeskole – det gælder grundskolen – ligger 24 pct. over den vestlige verdens gennemsnit, mens f.eks. Tyskland, der har det samme timetal til de unge, ligger 13 pct. under.

Til sidst vil jeg spørge ministeren, om ministeren ikke nøje vil vurdere konklusionen med hensyn til grundskolen på side 137 i vismandsrapporten, som – jeg behøver ikke referere den – indicerer en ganske alvorlig anklage om, skal vi sige utilstrækkelig valør for pengene, altså i virkeligheden et resourcespild, så man ikke får nok for pengene på uddannelsesområdet.